

PLE DE L'AJUNTAMENT DE BADALONA
SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA 11-6-2011
PARLAMENT DE L'ALCALDE, XAVIER GARCÍA ALBIOL

Vicepresident Tercer del Congrés dels Diputats; Ex-Alcaldessa; Presidenta del Partit Popular de Catalunya; regidores i regidors; Defensor de la Ciutadania; veïnes i veïns de Badalona.

Avui tinc la responsabilitat i el més gran dels honors al que pot accedir un veí de la ciutat: ser nomenat alcalde de Badalona.

En aquest moment d'emoció, em permetran que tingui un record molt especial per a algunes persones, gràcies a les quals avui puc assumir aquesta gran responsabilitat. Primer, vull tenir un record cap a la meva família, a la que vull agrair molt especialment la seva comprensió davant una situació en la que he hagut de prendre'ls moltes hores que haurien estat per a ells; especialment per als meus fills, que estan creixent amb un pare al que no veuen gaire.

Vull donar les gràcies també a tots els presidents del partit que he tingut a llarg dels darrers 20 anys i que han confiat en mi. I vull fer arribar aquest agraïment molt especialment a dues persones: d'una banda, a Jorge Fernández, que em va permetre prendre "l'alternativa" quan tenia només 22 anys; i d'altra banda, a Alícia Sánchez-Camacho, que ha fet possible, amb el seu esforç i amb la seva col·laboració, que hagi arribat fins aquí amb les màximes garanties d'èxit.

També vull donar les gràcies als meus companys de partit. A aquells amb els que vaig iniciar aquest projecte, un mes de maig de l'any 1991; als que s'han anat incorporant pel camí i que ens han permès que, de manera ininterrompuda al llarg d'aquests darrers 20 anys, haguem anat aconseguint cada vegada una major confiança dels veïns, convocatòria electoral darrere convocatòria electoral. I també vull donar les gràcies a aquells que hi van ser i ens van deixar, i als que, simplement, van deixar d'estar. A tots ells, gràcies.

Però, sense cap mena de dubte, de qui més em vull recordar avui, a l'hora d'expressar el meu agraïment, és dels veïns de Badalona, que han estat els autèntics responsables de que s'hagi pogut produir aquest canvi al capdavant de l'Ajuntament i de que jo pugui

estar aquí, dirigint-me a tots vostès amb la vara d'alcalde a les mans. A ells vull dedicar el meu agraïment i la meva menció més especial.

Senyores i senyors, avui iniciem el novè mandat. Tinc l'honor de ser el cinquè alcalde des de la instauració de la democràcia.

En aquests moments, la ciutat afronta un canvi que representa un fet històric. Es podrà compartir o no la direcció que han assenyalat els veïns en relació a cap a on ha de dirigir-se el canvi. Però ningú pot negar l'existència d'aquest canvi. Per tant, crec que tots hauríem de ser capaços de saber llegir el missatge que ens han fet arribar els veïns. Crec, amb sinceritat, que no estem davant d'un canvi circumstancial, sinó davant d'una nova realitat social i d'un canvi en les prioritats que hi havia fins ara.

El primer aspecte que vull destacar és que sóc molt conscient que presidiré un govern format per la força majoritària a l'Ajuntament, però que governarà en minoria. I la segona qüestió que s'ha de tenir molt present és el fet que aquesta alcaldia i el futur govern tenen el suport majoritari dels veïns a gairebé tot el territori de la nostra ciutat. Concretament, com a opció majoritària, en el 82% dels barris, un fet que posa en evidència que no m'han fet alcalde només alguns barris, sinó gairebé tots.

Senyores i senyors regidors del Govern i de l'oposició, ens esperen quatre anys que no seran gens fàcils. I ara no els estic parlant de política; els estic parlant de persones, els estic parlant de veïns amb els que la crisi econòmica s'ha acarnissat. Els estic parlant de persones grans que malviuen amb una paga de 400 euros, al llindar de la pobresa. Els estic parlant de parelles joves, amb fills, que no poden arribar a final de mes. Els estic parlant de 22.600 veïns que han perdut el seu lloc de treball i són incapaços d'afrontar el futur amb esperança. D'això és del que els estic parlant, i no d'una altra cosa.

Per això, quan jo els dic que els veïns ens han fet arribar un missatge dient i assenyalant quines són les seves prioritats, hem de tenir la intel·ligència de saber interpretar aquesta voluntat. I crec, amb tota sinceritat, que intentar simplificar-lo o desqualificar-lo seria un greu error.

El dia 22 de maig els veïns de Badalona van donar el seu suport majoritari a un equip i un projecte. I els garanteixo que a partir d'ara aquest equip es posarà a treballar per donar resposta a aquesta realitat. Amb diàleg, clar que sí. Amb voluntat d'entesa, tota. Amb ganes d'arribar a acords, indiscutiblement. Però amb les idees molt clares.

I aquestes idees molt clares em fan veure que el Govern de Badalona aniria pel mal camí -o per ser més exactes, que ens desviaríem del camí que ens han marcat els veïns- si pretenguéssim convertir la nostra acció de govern en una altra cosa que no fos la gestió i la direcció de la ciutat.

Sóc molt conscient que avui estic assegut en aquesta cadira perquè hi ha milers de veïns que ens han donat la seva confiança. Avui sóc el primer alcalde democràtic de Badalona que no és d'un partit dels anomenats d'esquerres. Però sóc alcalde perquè també he obtingut la confiança de milers de veïns d'esquerres; perquè he obtingut la confiança de milers de persones que se senten nacionalistes, alguns inclús independentistes; i perquè també han confiat en mi i en el meu equip moltes persones que havien deixat de creure en la política. Tots ells han posat el seu granet de sorra perquè després de 32 anys hi hagi un canvi a Badalona. Per això els puc garantir que tinc molt clar què és el que s'espera de nosaltres.

Durant el meu mandat Badalona no es governarà ni des de la dreta ni des de l'esquerra. Aquí no estem per fer debats ideològics. Aquí estem per resoldre els problemes que hi ha a Badalona, estar a l'alçada de les necessitats dels nostres veïns i treballar única i exclusivament per millorar Badalona.

És per això que els veïns ens han donat la seva confiança i a això dedicarem el millor de nosaltres.

Un conegut d'una persona aquí present deia aquests dies que el debat a l'entorn del govern de Badalona que hi ha hagut als mitjans de comunicació ha servit per a alguna cosa positiva: que s'ha tornat a parlar de Badalona com la tercera ciutat de Catalunya.

Haig de dir que aquesta persona tenia raó. Durant molts anys s'ha oblidat que Badalona és la tercera ciutat de Catalunya. Avui no toca parlar del passat; el passat és això, passat, i ens ha de servir per recollir allò que és positiu i aprendre dels errors. Però estem aquí

per afrontar el present i el futur i, per això, per poder-lo afrontar amb les màximes garanties d'èxit, és necessari tenir el diagnòstic real de la situació de la nostra ciutat.

Així doncs, Badalona és la tercera ciutat de Catalunya, pel seu nombre d'habitants, però no és la tercera ciutat més important de Catalunya. Badalona és una ciutat amb moltes possibilitats, amb moltes potencialitats, però que encara no ha sabut desenvolupar-les.

Estem en condicions de recuperar aquest espai? Sí.

Ho pot fer sol el Govern? No.

És necessària la implicació de tots? Sense cap mena de dubte.

Badalona és una ciutat complexa i també desconeguda, inclús per als propis badalonins. Una ciutat a on ni tan sols podem dir que hi hagi un sentiment generalitzat de ciutat, un orgull de ser d'aquí.

Senyores i senyors, avui a casa nostra existeixen dues realitats. La realitat social que es viu als barris més propers al centre de la ciutat i una altra realitat que es viu a algunes de les zones més allunyades del centre, a on hi ha greus problemes de desvertebració social.

Ara mateix, mentre estem celebrant aquest Ple solemne, hi ha molts veïns de la nostra ciutat que estan pensant en abandonar Badalona; que desitgen marxar, encara que sigui malvenent el seu habitatge. I els puc garantir que tinc molt clar que treballarem en tots els àmbits per evitar que això continuï passant. Hem de capgirar aquesta situació i frenar el deteriorament social que està provocant que molts veïns de Badalona se sentin oblidats i invisibles als ulls dels seus governants.

Tinc clar que als barris que tenen més problemes de convivència i de seguretat hem de posar tot l'esforç en la millora de l'entorn des del punt de vista urbanístic; en la millora de la seguretat, mitjançant el reforç de la vigilància; i en la millora de la convivència. Hem d'aconseguir capgirar la situació, perquè l'única manera de frenar el creixement de la desvertebració és proporcionar als veïns un entorn agradable i segur del que no vulguin marxar.

Durant tots aquests anys he parlat amb molta gent als carrers de Badalona. He conegut a centenars de veïns. Persones normals, moltes d'elles molt humils. Cadascuna amb una història, amb les

seves dificultats, però que porten el cap ben alt. Cap d'elles m'ha demanat un miracle. Cap d'elles espera que vingui algú amb una vareta màgica a solucionar els seus problemes de la nit al dia. Simplement esperen tenir un alcalde i un govern que els escolti i que reconegui la situació, per poder prendre les mesures adequades.

Estem en un moment que no és fàcil. Ni per a les famílies, ni per a les empreses, ni per a les administracions públiques. És una època en la que tots hem de definir prioritats i l'Ajuntament, per descomptat, també.

És aquí a on demano la col·laboració de l'oposició. No demano col·laboració en favor del Govern. Demano col·laboració perquè tots els veïns de Badalona puguin tenir cobertes totes les seves necessitats com a ciutadans. Hem d'invertir més i millor en allò que de veritat ara preocupa a totes les persones que viuen en aquesta ciutat.

Fa dos dies apareixia un estudi del CIS en el que s'assenyalava als polítics com el tercer problema que perceben els ciutadans. Estem en un moment de desafecció en el que sembla que cada dia els ciutadans s'allunyen més i més de la política. Doncs bé, en aquest context d'allunyament, la participació a les eleccions municipals del passat 22 de maig a Badalona va pujar de manera important. Tenim una crisi de confiança al país i, per contra, a Badalona es produeix un increment espectacular de la confiança en el sistema i en la política.

Sabrem interpretar el missatge dels veïns?

Crec, sincerament, que les persones que viuen a la nostra ciutat el que ens estan demanant és que ens posem d'acord en els afers capitals que afecten a Badalona; en els temes estratègics per al present i per al futur. Si som capaços de posar a sobre de la taula idees, en comptes d'ideologies, això serà possible.

Senyores i senyors regidors, segur que discrepem en moltes coses, però no tinc el menor dubte que el que ens uneix és molt més.

A més, els veïns ens estan demanant un govern obert, un govern a peu de carrer, i els puc assegurar que el tindran.

Hi ha una altra cosa que vull dir-los, com alcalde, i vull que s'escolti amb tota claredat: seria un error de greus conseqüències si des del Govern ens poséssim de perfil davant dels problemes reals dels veïns. Els temps han canviat i els polítics hem de canviar amb els temps. Hem de parlar clar de la crisi econòmica. Hem de parlar clar de la immigració. Hem de parlar clar de la prioritització pel que fa als serveis socials. I els garanteixo que ho farem

En els propers mesos els esforços del meu govern aniran encaminats a donar resposta als problemes derivats de la crisi econòmica, en totes les seves vessants, i a donar resposta a les conseqüències de la desestructuració social d'algunes zones de la nostra ciutat.

Senyores i senyors, no hi ha millor política social que la creació de llocs de treball per part de les empreses, comerços i autònoms. A tots ells els vull demanar la seva complicitat. D'altra banda, difícilment serem una ciutat atractiva econòmicament si no som capaços d'aconseguir una bona xarxa de comunicacions interna, que ajudi a vertebrar la ciutat, però també externa, que faciliti l'activitat econòmica apropant-nos al nostre entorn més immediat, a les comarques més properes. Per això serà fonamental la feina de tots, però molt especialment la que pugui fer el Grup Municipal de Convergència i Unió.

L'Ajuntament de Badalona ha de donar totes les facilitats als seus empresaris i emprenedors per poder competir comercial i industrialment amb municipis que avui estan millor posicionats que nosaltres. No ens ha de fer por sortir a l'exterior i extreure tot allò de bo que tinguin els altres.

Un altre dels aspectes que vull assenyalar a l'inici del present mandat és l'aposta pel civisme i la seguretat. Desconec si a Badalona tenim més o menys problemes que altres municipis. Però això, la veritat, és que m'importa poc. El que veig que passa a algunes zones de la ciutat no m'agrada. A Badalona ha de ser benvingut aquell que vingui a treballar, però el nostre missatge ha d'assenyalar, de manera clara i nítida, els límits. Volem una ciutat que els veïns sentin com a pròpia i en la que cap veí de cap barri se senti de segona.

El govern municipal que ara inicia el seu camí treballarà per a propiciar un canvi. Un canvi en les formes; un canvi en les persones i un canvi en les prioritats.

He volgut assenyalar a l'inici de la meva intervenció que sóc conscient que presideixo un govern en minoria. És evident que necessitarem diàleg i complicitat, però no és menys cert que espero que aquesta situació acabi convertint-se en una gran oportunitat. Una oportunitat que ha de permetre que totes les àrees de govern de l'Ajuntament vagin a una. Aquí ara no apareixerà la col·lisió d'interessos partidistes que durant molts anys ha provocat falta de coordinació entre àrees, amb el més que evident perjudici per als veïns de Badalona. Aquí tots anem a una.

A Badalona s'ha tancat un cicle de 32 anys. A Catalunya s'acaba d'iniciar un de nou i, possiblement, dintre de pocs mesos es produirà aquest canvi en el Govern d'Espanya. Badalona no podrà desenvolupar tot el seu potencial si no compta amb suport de la resta d'administracions. Tenim molts projectes que necessiten l'atenció de la Generalitat i del Govern Central. Alguns estan iniciats i uns altres s'haurien d'haver començat ja o ho haurien de fer de manera immediata. Entre ells em permeto assenyalar la situació en que es troben les futures escoles de Montigalà, Bufalà II, i l'ampliació de la situada a Ca l'Arnús. Crec que durant les properes setmanes tots hauríem de fer un esforç. Tenim l'obligació d'anticipar-nos suficientment.

Vaig finalitzant. Crec que un no sap del que és capaç fins que ho intenta de debò.

Avui hem canviat la història d'aquesta ciutat. I ara iniciem una nova etapa. Al llarg dels propers quatre anys m'equivocaré en moltes ocasions, segur. En els 20 anys que he estat a l'oposició, he après que el govern no sempre té la raó.

També, possiblement, per a alguns, no es compliran totes les seves expectatives, però segur que d'aquí a quatre anys, quan fem balanç, ningú podrà sentir-se decebut.

Senyores i senyors regidors, a tots molta sort.

S'aixeca la sessió.